

آسیبهای فعالیت سمن ها :

- ناتوانی در کسب جایگاه مناسب در برنامه های توسعه دولت ؛
- کسب مشروعیت از دولت (به جای مردم) ؛
- ضعف در آشنایی با حقوق سازمانی و تکالیف ناشی از اهداف ؛
- بی توجهی به گردش مسؤولیت در سازمان (شخص محور بودن وقائم به شخص یاامناء بودن)؛
- نداشتن شناخت کافی و لازم سازمان های مردم نهاد از نقش و اهمیت خود و سایر شرکای توسعه پایدار؛
- تداوم یا الگو برداری از شیوه مدیریت دولتی در سازمان های مردم نهاد یا حضور گسترده مدیران دولتی در این سازمان ها که منجر به تولد « سمند » ها (سازمان های مردم نهاد دولتی)و تبعیض و برخورداری از رانت گردیده است
- کم بودن همگرایی در سازمان های مردم نهاد برای انجام پروژه های مشترک؛

- ناتوانی در سازماندهی و مدیریت داوطلبان؛
- فقدان یک برنامه و سیاست جامع و پایدار نسبت به سازمان های مردم

نهاد؛

- فقدان نظام جامع قانونی مرتبط با سمن ها؛
 - حمایت های کاذب و شعاری برخی از کشورهای خارجی از سمن ها؛
 - وجود رویکرد سیاسی و امنیتی به سمن ها؛
 - ناکافی بودن اطلاعات مردم از سمن ها و...
- سازمان میراث فرهنگی ، صنایع دستی و گردشگری با مردم سر و کار دارد و پتانسیل هایی که در این زمینه دارد می تواند شرایط بهتری را برای رشد سازمان های مردم نهاد و جذب مشارکت های اجتماعی و فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی داشته باشد. تجربه نشان داده است دولتی شدن، رسمی شدن هزینه های اجتماعی بالاتری دارد و مشارکت های اجتماعی در زمینه های مختلف خودانگیزی افراد را برای مشارکت در حل معضلات سازمانی بالا می برد و می تواند در کاهش آسیب ها نقشی موثر داشته باشد.

برگزاری نمایشگاه ها در خصوص گردشگری فرصتی برای معرفی سمن ها به مخاطبین و آشنایی شهروندان با فعالیت های آنهاست. همچنین در اثنای این نمایشگاه سمن ها می توانند اعضاء جدیدی را به خود اضافه کرده و با تبادل نظر میان خود و دیگر سمن ها در زمینه اغنای فعالیت خود تلاش کنند.

حلاج رضایی

کارشناس حمایت از تشکل های مردم نهاد

اداره کل میراث فرهنگی ، صنایع دستی و گردشگری گیلان